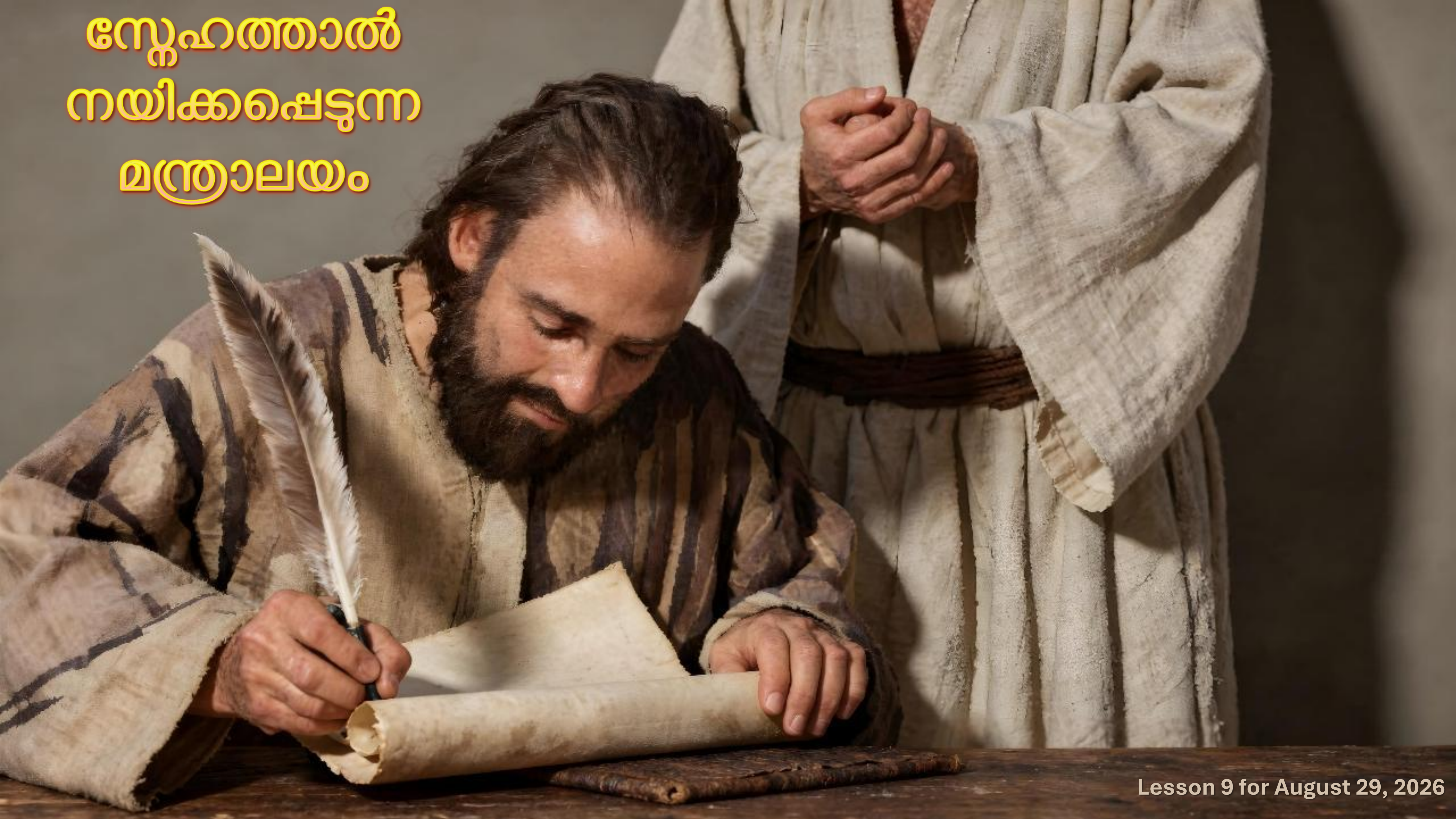
സ്നേഹത്താൽ
നയിക്കപ്പെടുന്ന
മന്ത്രാലയം
Lesson 9 for August 29, 2026

“വളരെ കഷ്ടവും
മനോവ്യസനവും ഉണ്ടായിട്ടു
വളരെ കണ്ണുനീരോടുകൂടെ
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയതു
നിങ്ങൾ ദുഃഖിക്കേണ്ടതിന്നല്ല;
എനിക്കു നിങ്ങളോടുള്ള വലിയ
സ്നേഹം നിങ്ങൾ
അറിയേണ്ടതിന്നത്രേ.”
(2 കൊരിന്ത്യർ 2:4,)

കൊരിന്ത്യർക്കുള്ള പൗലോസിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ലേഖനത്തിന്റെ പഠനത്തിലേക്ക് നാം ആഴ്ന്നിറങ്ങുമ്പോൾ, സഭയുടെ ക്ഷേമത്തിൽ അപ്പോസ്തലന് വളരെയധികം താല്പര്യമുണ്ടെന്ന് നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും.

പാപം നിറഞ്ഞ ഈ ലോകത്ത് ദൈവത്തിന്റെ വഴികൾ പിന്തുടരുന്നത് ഒരിക്കലും എളുപ്പമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സ്വയം ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് ഗുരുതരമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നിറഞ്ഞതായിരിക്കും.

ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായ ഈ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ നേരിടാൻ പൗലോസ് സഭയെ ഒരുക്കുകയും നിസ്വാർത്ഥ സ്നേഹത്തിൽ ഐക്യപ്പെട്ട ഒരു ശരീരം രൂപപ്പെടുത്താൻ അവരെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ഉപദേശത്തിൽ നിന്ന് ഇന്ന് നമുക്ക് "ജീവനിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ജീവിതത്തിന്റെ സൗരഭ്യവാസന" ആകാൻ പഠിക്കാം (2 കൊരി. 2:16).

- കഷ്ടതയിൽ ദൈവത്തിന്റെ ആശ്വാസം
- ശുശ്രൂഷയിലെ വിശുദ്ധിയും ആത്മാർത്ഥതയും
- ജ്ഞാനത്തോടെ പെരുമാറാൻ
- ക്ഷമയും പുനഃസ്ഥാപനവും
- ക്രിസ്തുവിന്റെ സൗരഭ്യം

കഷ്ടതയിൽ ദൈവത്തിന്റെ ആശ്വാസം

"ദൈവം ഞങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന ആശ്വാസംകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ യാതൊരു കഷ്ടത്തിലുമുള്ളവരെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻ ശക്തരാകേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾക്കുള്ള കഷ്ടത്തിൽ ഒക്കെയും അവൻ ഞങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു.." (2 കൊരിന്ത്യർ 1:4)

രണ്ടാം കൊരിന്ത്യർക്കുള്ള ലേഖനത്തിലാണ് പൗലോസ് ആശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് ഏറ്റവും കൂടുതൽ സംസാരിക്കുന്നത്. സഭ ഒരു ദുഷ്കരമായ സമയത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുകയായിരുന്നു, പൗലോസിന്റെ മുൻ ലേഖനം അവരെ ദുഃഖത്തിലേക്ക് തള്ളിവിട്ടു.

എന്നാൽ ആ ദുഃഖം "ദൈവഹിതപ്രകാരമായിരുന്നു," അത് മാനസാന്തരത്തിലേക്ക് നയിച്ചു (2 കൊരി. 7:10). അതുകൊണ്ട് ആ ദുഃഖം അവരെ കീഴടക്കാൻ പൗലോസ് ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, മറിച്ച് അവർക്ക് ആശ്വാസം ലഭിക്കണമെന്നാണ് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

സ്വന്തം ജീവൻ അപകടത്തിലായ സമയങ്ങളിലൂടെ അദ്ദേഹം കടന്നുപോയി, അദ്ദേഹം നിരുത്സാഹപ്പെട്ടു (2 കൊരി. 1:8-10). എന്നാൽ ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു, ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആ ആശ്വാസം സഭയിലേക്ക് പകരുന്നു (2 കൊരി. 1:6).

ദൈവത്തിന്റെ ആശ്വാസം

- അത് നമ്മളെ ഭയത്തിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കുന്നു.
- അവിടുന്ന് നമ്മളെ സഹായിച്ച സമയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അത് നമ്മളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.
- ക്ലേശങ്ങൾ സഹിക്കാൻ ഇത് നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു.
- ഇത് നമ്മെ ആത്മീയ പക്വതയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു.
- മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി മധ്യസ്ഥത വഹിക്കാൻ ഇത് നമ്മെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു.
- ദൈവം നമ്മെ ആശ്വസിപ്പിച്ചതുപോലെ നാം പരസ്പരം ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു.

ശുശ്രൂഷയിൽ വിശുദ്ധിയും ആത്മാർത്ഥതയും

"ഞങ്ങൾ ലോകത്തിൽ, വിശേഷാൽ നിങ്ങളോടു, ജഡജ്ഞാനത്തിൽ അല്ല, ദൈവകൃപയിലത്രേ, ദൈവം നല്കുന്ന വിശുദ്ധിയിലും നിർമ്മലതയിലും പെരുമാറിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യം തന്നേ ഞങ്ങളുടെ പ്രശംസ.ല" (2 കൊരിന്ത്യർ 1:12)

ചിലർ പൗലോസിനെ പുച്ഛത്തോടെ നോക്കി, അവൻ ദുർബലനും തീരുമാനശേഷിയില്ലാത്തവനുമാണെന്ന് ആരോപിച്ചു (2 കൊരി. 10:10). ഇക്കാരണത്താൽ, അവന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതിനു ചെയ്യുന്നതിന്, അത്തരം ആരോപണങ്ങൾക്കെതിരെ അപ്പോസ്തലൻ സ്വയം പ്രതിരോധിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായിരുന്നു.

ഒരു മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ, അവൻ തന്നെത്തന്നെ നിസ്സാരനായി കണക്കാക്കി (എഫെ. 3:8). എന്നാൽ, ദൈവകൃപയാൽ, അവന് ഒരു ശുദ്ധമായ മനസ്സാക്ഷി ഉണ്ടെന്ന് അഭിമാനിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു (2 കൊരി. 1:12).

സഭയ്ക്കുള്ളിലും പുറത്തും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെരുമാറ്റം വിശുദ്ധവും ആത്മാർത്ഥവുമായിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹത്തിനും സഹപ്രവർത്തകർക്കും ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ പറയാൻ കഴിഞ്ഞു..

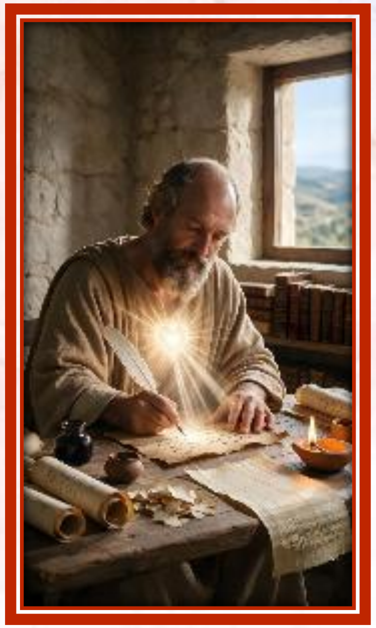

ഇക്കാരണത്താൽ, പൗലോസിന്റെ എഴുത്തുകൾ രഹസ്യ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളില്ലാത്തവയായിരുന്നു. വിശുദ്ധിയുടെയും ആത്മാർത്ഥതയുടെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ - അതായത്, അവയോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ നിന്നും അവരുടെ നന്മ മാത്രം ആഗ്രഹിച്ചും എഴുതിയ ഈ കത്തുകൾ വായിക്കപ്പെടുകയും മനസ്സിലാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അവൻ പ്രതീക്ഷിച്ചു (2 കൊരി. 1:13-14).

ജ്ഞാനത്തോടെ പെരുമാറാൻ

"എന്നാണ, നിങ്ങളെ ആദരിച്ചിട്ടത്രേ ഞാൻ ഇതുവരെ കൊരിന്തിൽ വരാഞ്ഞതു; അതിന്നു ദൈവം സാക്ഷി." (2 കൊരിന്ത്യർ 1:23)

തന്റെ ആദ്യ ലേഖനത്തിൽ, താൻ പോകാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വഴിയെക്കുറിച്ച് പൗലോസ് കൊരിന്ത്യരെ അറിയിച്ചു (1 കൊരി. 16:5-11):

എഫെസൊസ് → മാസിഡോണിയ → കൊരിന്ത് → യഹൂദ്യ

പിന്നീടുള്ള ഒരു ലേഖനത്തിൽ (നഷ്ടപ്പെട്ടു, 2 കൊരി. 7:8) അവൻ അവരെ രണ്ടുതവണ സന്ദർശിക്കുമെന്ന് അറിയിച്ചു (2 കൊരി. 1:15-16):

എഫെസൊസ് → കൊരിന്ത് → മാസിഡോണിയ → കൊരിന്ത് → യഹൂദ്യ

എന്നിരുന്നാലും, അവൻ തന്റെ പദ്ധതികളിൽ മാറ്റം വരുത്തി, ആദ്യ സന്ദർശനം വേണ്ടെന്ന് തീരുമാനിച്ചു (2 കൊരി. 1:23). ഈ മാറ്റങ്ങൾ ചിലർ അവനെ അസ്ഥിരനും ചാഞ്ചാട്ടക്കാരനുമാണെന്ന് വിമർശിക്കാൻ കാരണമായി. എന്തുകൊണ്ടാണ് അവൻ മനസ്സ് മാറ്റിയത്?

കൊരിന്തിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ നിമിത്തം പൗലോസിന്റെ സാന്നിധ്യം അവിടെ അനിവാര്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ അവിടെ നേരിടേണ്ടി വരുമായിരുന്ന എതിർപ്പുകളും ഏറ്റുമുട്ടലുകളും, കൊരിന്ത്യരോടുള്ള തന്റെ ആഴമായ സ്നേഹം നിമിത്തം, അദ്ദേഹം ഒഴിവാക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു (2 കൊരിന്ത്യർ 2:1–4).

ക്ഷമയും പുനഃസ്ഥാപനവും

"നിങ്ങൾ വല്ലതും ക്ഷമിക്കുന്നവനോടു ഞാനും ക്ഷമിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഞാൻ വല്ലതും ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ നിമിത്തം ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്നിധാനത്തിൽ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു." (2 കൊരിന്ത്യർ 2:10)

പൗലോസ് ത്രോവാസിലേക്കുള്ള യാത്രാമധ്യേ, തീത്തോസ് കൊരിന്തിലേക്ക് പോയി. ത്രോവാസിൽ നിന്ന് പൗലോസ് മാസിഡോണിയയിലേക്ക് പോയി. എന്നാൽ കൊരിന്തിലെ സഭയെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്തകൾ അറിയിക്കാൻ തീത്തോസ് ത്രോവാസിൽ തന്നെ കാണാത്തതിനാൽ അവൻ വളരെ ദുഃഖിതനായിരുന്നു (2 കൊരി. 2:12-13).

താമസിയാതെ, തീത്തോസ് ഒടുവിൽ മാസിഡോണിയയിൽ വെച്ച് പൗലോസിനെ കണ്ടുമുട്ടി, അപ്പോസ്തലന്റെ ഉപദേശങ്ങളോട് സഭ എങ്ങനെ വളരെ അനുകൂലമായി പ്രതികരിച്ചുവെന്ന് അദ്ദേഹം അവനോട് പറഞ്ഞു (2 കൊരി. 7:5-9, 13-16).

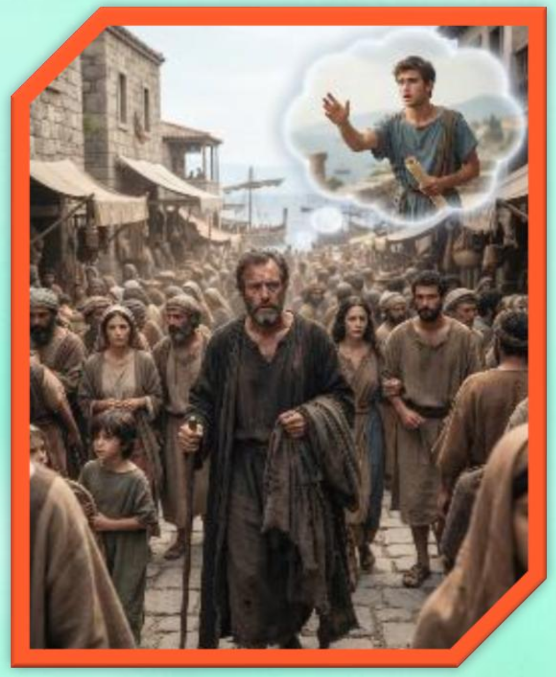

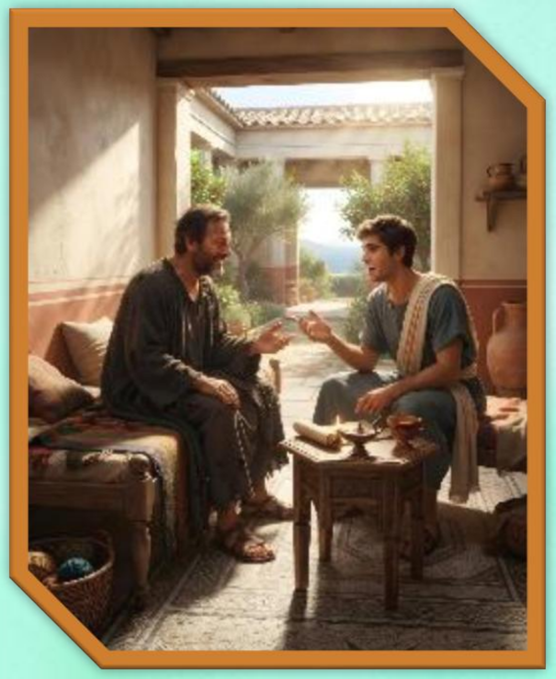

അവർക്ക് പരിഹരിക്കേണ്ട പ്രശ്നങ്ങളിലൊന്ന് സഭാ അച്ചടക്കമായിരുന്നു. അപ്പോസ്തലനെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ട്, കുറ്റക്കാരനെ ശാസിച്ചു, അവർ ആ ശാസന സ്വീകരിച്ചു. ഇപ്പോൾ, പൗലോസ് അവരോട് അടുത്ത പടി സ്വീകരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു: ക്ഷമയും പുനഃസ്ഥാപനവും (2 കൊരി. 2:5-11).

ക്രിസ്തുവിന്റെ സൗരഭ്യം

"രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ ഇടയിലും നശിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിലും ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ സൌരഭ്യവാസന ആകുന്നു;" (2 കൊരിന്ത്യർ 2:15)

ത്രോവാസിൽ സുവിശേഷം വിജയകരമായി പ്രസംഗിക്കുന്നതിനായി ദൈവം എങ്ങനെ "ഒരു വാതിൽ തുറന്നു" എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുമ്പോൾ, പൗലോസ് സ്തുതിയുടെയും വിജയത്തിന്റെയും ആർപ്പുവിളികളുമായി പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്നു: "ക്രിസ്തുവിൽ ഞങ്ങളെ എപ്പോഴും ജയോത്സവമായി നടത്തുകയും എല്ലാടത്തും ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു തന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ വാസന വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം." (2 കൊരിന്ത്യർ 2:14).

ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് എല്ലായിടത്തും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ഒരു സുഗന്ധം പോലെ എല്ലാ ആത്മാവിലേക്കും എത്തുന്നു. കൊരിന്ത്യർക്കും, നമുക്കും, ഈ സുഗന്ധം നിത്യജീവന്റെ സുഗന്ധമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ആ വിളി നിരസിക്കുന്നവർക്ക്, അത് മരണത്തിന്റെ സുഗന്ധമാണ് (2 കൊരിന്ത്യർ 2:15-16).

ഇത് ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഉത്തരവാദിത്തത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ട്, സന്ദേശം ആത്മാർത്ഥമായി നൽകണം, വ്യക്തിപരമായ നേട്ടങ്ങൾ തേടാതെ, ശ്രോതാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കായിട്ടായിരിക്കണം എന്ന് പൗലോസ് വിശദീകരിക്കുന്നു (2 കൊരിന്ത്യർ 2:17).

"കൊരിന്ത്യ വിശ്വാസികൾക്കിടയിൽ അത്ഭുതകരമായ ഒരു മാറ്റം സംഭവിച്ചുവെന്ന സന്തോഷകരമായ വാർത്തയാണ് ഈ വിശ്വസ്ത ദൂതൻ കൊണ്ടുവന്നത്. പൗലോസിന്റെ ലേഖനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ പലരും സ്വീകരിച്ച് തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് അനുതപിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ ജീവിതം ഇനി ക്രിസ്തുമതത്തിന് ഒരു നിന്ദയായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് പ്രായോഗിക ദൈവഭക്തിക്ക് അനുകൂലമായി ശക്തമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തി. [...]

ദൈവിക കൃപയുടെ സ്വാധീനത്താൽ ഹൃദയത്തിൽ ഉളവാകുന്ന ആ മാനസാന്തരം പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുന്നതിലേക്കും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിലേക്കും നയിക്കും. കൊരിന്ത്യ വിശ്വാസികളുടെ ജീവിതത്തിൽ കണ്ടതായി അപ്പോസ്തലൻ പ്രഖ്യാപിച്ച ഫലങ്ങൾ അത്തരത്തിലുള്ളവയായിരുന്നു.

EGW (The Acts of the Apostles, pp. 324)